

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu vispirms tiek apgalvots aktu, pret kuriem ir vērsta prasība, apstrīdamais raksturs atbilstoši LESD 263. pantam.

- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka apstrīdētajiem aktiem, lai arī no to nosaukuma varētu prezumēt pretējo, būtībā ir saistošs spēks attiecībā uz Itālijas muitas iestādi un tie rada tiešas juridiskas sekas, kas kaitē prasītājas interesēm un personiskajām un faktiskajām tiesībām, izmainot tās tiesisko stāvokli, un tas tā ir, ņemot vērā 1) muitas nodokļu "Savienības pašas resursu" raksturu un no tā izrietošos pienākumus dalībvalstīm, kurām ir vienīgi pienākums iekasēt šos muitas nodokļus, 2) OLAF kā administratīvas izmeklēšanas struktūras raksturu, kura aizstāj Eiropas Komisiju saistībā ar ārējām izmeklēšanām, un 3) Eiropas Komisijas lomu kā Eiropas Savienības iestādei, kurai ir izpildfunkcijas, piemērojot Eiropas Savienības Muitas kodeksu.
- Šajā tiesiskajā kontekstā noliedzot prasītājas apstrīdēto OLAF aktu tieši apstrīdamo raksturu LESD 263. panta izpratnē, nozīmētu liegt prasītājai tās pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tādējādi – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta un ECPAK 13. panta pārkāpumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots apstrīdēto aktu prettiesiskums.

- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka *Final Report* OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 nav ietverts neviens pamatelements, kuru likumdevējs ir saistoši paredzējis Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013⁽¹⁾, un tādēļ tas ir pilnībā prettiesisks un tam nav absolūti nekādas pierādījuma vērtības.
- Apstrīdētajā aktā esot pieļauts šāds prettiesiskums: nav ietvertas norādes par procesuālajām garantijām, izmeklēšanā iesaistītajām personām, prasītājas juridisko pārstāvju uzklaušīšanu; sākotnējo juridisko kvalificēšanu, ir nepamatots un pretrunīgs kompetento iestāžu atbildības noraidījums, OLAF pieļauts pienākuma veikt tās izmeklēšanu objektīvi un neatkarīgi un ievērojot nevainīguma prezumpcijas principu, pārkāpums, kā arī galīgajā ziņojumā ir ietverta kļūdaina informācija izmeklēšanas neveikšanas dēļ.
- Visu iepriekš minēto prettiesiskuma aspektu dēļ ieteikums, ko OLAF ģenerāldirekcija ir adresējusi Itālijas Republikas *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli* [Muitas un monopolu aģentūrai] par visu to pasākumu veikšanu, kas ir vajadzīgi, lai atgūtu no prasītājas muitas nodokļus, vispār nav pamatots un līdz ar to ir prettiesisks.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV 2013, L 248, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 7. jūnijā – *Fruits de Ponent*/Komisija

(Lieta T-290/16)

(2016/C 270/70)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fruits de Ponent*, SCCL (Alcarràs, Spānija) (pārstāvji – M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt zaudējumus, kas *Escarp. S.C.P.*, *Agropecuaria Sebcarr, S.L.* un *Rusfal 2000, S.L.* nodarīti ar Komisijas rīcību un bezdarbību saistībā ar persiku un nektarīnu tirgos 2014. gadā notikušajiem traucējumiem, konkrēti, Komisijai pieņemot Deleģētās regulas (ES) Nr. 913/2014 un Nr. 932/2014;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt:
 - *Escarp, S.C.P.* summu EUR 121 085,11 apmērā kopā ar atbilstošajiem likumiskajiem un soda procentiem;
 - *Agropecuaria Sebcarr, S.L.* summu EUR 162 540,46 apmērā kopā ar atbilstošajiem likumiskajiem un soda procentiem;
 - *Rusfal 2000, S.L.* summu EUR 28 808,99 apmērā kopā ar atbilstošajiem likumiskajiem un soda procentiem;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas esot nodarīts ar Eiropas Komisijas rīcību un bezdarbību saistībā ar persiku un nektarīnu tirgos 2014. gadā notikušajiem traucējumiem, konkrēti, bet ne tikai, Komisijai pieņemot Deleģētās regulas (ES) Nr. 913/2014 ⁽¹⁾ un Nr. 932/2014 ⁽²⁾.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, kurā tā apgalvo, ka ir izpildīti nosacījumi, kas Kopienų judikatūrā noteikti tam, lai varētu atzīt tiesības uz atlīdzinājumu saistībā ar Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību.

Šajā ziņā tiek apgalvots, pirmkārt, ka ar savu rīcību un bezdarbību Komisija esot pietiekami skaidri pārkāpusi tādas privātpersonas ar tiesībām apveltošas tiesību normas kā rūpības pienākuma principu, palīdzības un aizsardzības principus, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā noteikto labas pārvaldības principu, kā arī galu galā patvaļīguma aizlieguma principu.

Tas esot noticis tādējādi, ka, nosakot pasākumus persiku un nektarīnu tirgos 2014. gada vasarā notikušo traucējumu novēršanai, Komisija:

- apstiprināja krīzes mehānismu, kuru tā pati agrāk bija atzinusi par nepiemērotu un neiedarbīgu tāpēc, ka to neizmanto ražotāju organizācijas, jo tās ir pārāk mazas un tām trūkst šā mehānisma izmantošanai vajadzīgo līdzekļu;
- neievāca informāciju par tirgu;
- rīkojās, neievācot pienācīgus datus saistībā ar izņemšanas pasākumiem;
- iesaistījās novēloti.

Turklāt, objektīvi ņemot, līdzfinansētie produktu izņemšanas, noieta veicināšanas un bezmaksas izplatīšanas pasākumi esot bijuši nepiemēroti.

Komisija neesot arīdzan izpildījusi pamatojuma norādīšanas pienākumu.

Otrkārt, tiek apgalvots, ka visām trijām cietušajām sabiedrībām esot nodarīts reāls un droši zināms kaitējums, kas turklāt ir kvantificējams.

Visbeidzot, šā kaitējuma un Komisijas prettiesiskās rīcības starpā ir cēloņsakarība.

- (¹) Komisijas 2014. gada 21. augusta Deleģētā regula (ES) Nr. 913/2014, ar ko noteic ārkārtas atbalsta pagaidu pasākumus persiku un nektarīnu ražotājiem (OV 2014, L 248, 1. lpp.).
- (²) Komisijas 2014. gada 29. augusta Deleģētā regula (ES) Nr. 932/2014, ar ko nosaka pagaidu ārkārtas atbalsta pasākumus konkrētu augļu un dārzeņu ražotājiem un groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 913/2014 (OV 2014, L 259, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 13. jūnijā – *East West Consulting*/Komisija

(Lieta T-298/16)

(2016/C 270/71)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: East West Consulting SPRL (Nandrin, Beļģija) (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

un tādēļ

— atzīt, ka ir iestājusies Eiropas Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas ciestos zaudējumus, kuri lēšami – ar iespēju pārskatīt – EUR 496 000 apmērā;

— katrā ziņā piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar pietiekami būtiskiem tiesību normu pārkāpumiem, kurus Komisija izdarījusi, pamatojoties uz Komisijas 2008. gada 16. decembra Lēmumu 2008/969/EK, *Euratom* par agrās brīdināšanas sistēmu Komisijas kredītrikotāju un izpildaģentūru vajadzībām (OV 2008, L 344, 125. lpp.), agrās brīdināšanas sistēmā (ABS) attiecībā uz prasītāju izmantojot brīdinājumu “W3b” pēc Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojuma, kurā bija norādīts riska līmenis, kas saistīts ar prasītāju kā personu, kas ieguvusi publiskā pakalpojuma līguma slēgšanas tiesības par projektu par neregistrētu darba attiecību apkarošanas pastiprināšanu bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā. Šim pamatam ir piecas daļas:

- Pirmā daļa ir saistīta ar to, ka lēmums par brīdinājumu saistībā ar prasītāju ABS (turpmāk tekstā – “ABS lēmums”) ir prettiesisks, jo tam nav juridiskā pamata, tas ir pretrunā LES 5. pantam un pamattiesībām uz nevainīguma prezumpciju;